उपकार्त्तमं मित्रं विदितं मे भवान् यथा।
ग्रियोव तं कृतिष्यामि तव भार्यापकारिणं ॥ २०॥
इमे कि मे मकाभागाः पत्रिणस्तिग्मितत्रसः।
कार्त्तिकेयवनोडूताः शरा केमिवभूषिताः ॥ २१॥
कङ्कपत्रप्रतिच्छ्ना मकेन्द्राशितसंतिभाः।
सुपर्वाणः सुतीव्णाग्राः सरोषा इव पन्नगाः ॥ २२॥
तमग्र बात्तिनं पश्य क्रुडिराशीविषोपमैः।
शरैविनिकृतं भूमौ विशीर्णिमव पर्वतं ॥ २३॥
राघवेणैवमुक्तस्तु सुग्रीवो वाकिनीपतिः।
प्रकृष्मितुलं लेभे प्रकृष्टश्चेदमब्रवीत् ॥ २४॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाण्डे सुग्रीवसमागमे रामावष्टम्भो नाम सप्तमः सर्गः ॥